

gørelse af regnskaber. Jeg tror, det er vigtigt at se dette som en helhed, sådan at valgregnskabet også indgår og kan sammenlignes med de parti-regnskaber, som offentliggøres, sådan at der ikke er mulighed for at kunne – om jeg så må sige – rykke problemstillinger fra den ene lovgivning til den anden, fra den ene regnskabs offentliggørelse til den anden. Denne synkronisering mener vi er afgørende.

Vedrørende spørgsmålet om anonyme bidrag vil jeg i øvrigt henholde mig til, hvad justitsministeren allerede har fremført, og det gælder også for de andre tekniske spørgsmål, der ligger i forslaget.

På denne baggrund finder jeg, at der her er givet et bidrag til den diskussion om offentliggørelse af partiregnskaber, som der blev lagt op til allerede i åbningsstalen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det anføres i forslaget, at man ikke vil forhindre nogen i at yde støtte til politisk arbejde. Ikke desto mindre vil forslaget jo komme til at virke som en hindring.

Der tales meget smukt om hensynet til demokratiet, og at man skal vide, hvem der betaler til hvem. Vi er vel fortsat enige om, at hensynet til demokratiet og den enkeltes frihed taler for hemmelig afstemning. Hvorfor må man så ikke støtte en kandidat eller et parti uden at skulle skilte med det? Hvorfor skal netop bidrag til politiske partier mistænkeliggøres? Hvorfor skal gaver til alle mulige pressionsorganisationer ikke være omfattet af forslaget, hvorfor skal partier, der ikke opstiller, ikke være omfattet, og hvorfor skal bevægelser i debatten om EU ikke være omfattet, hvis de ikke opstilles som parti?

Jeg forstår ikke helt tankegangen hos et parti, der kalder sig et folkeparti, for dette forslag går jo ud på at ufolkeliggøre og nærmest mistænkeliggøre – i hvert fald vanskeliggøre – det frivillige politiske arbejde, og det er ikke særlig demokratisk.

I Venstre har vi den opfattelse, at den politiske debat i langt højere grad burde finde sted gennem de politiske partier, at det ville være ønskeligt, om langt flere deltog i partiarbejdet først og fremmest gennem medlemskab, og at det frivillige politiske arbejde snarere burde fremmes frem for hæmmes, som dette forslag lægger op til.

Den ene ejendommelighed ved dette lovfor-slag er jo, at det ikke tilsigter at ramme de anonyme tvangskrevne bidrag gennem fagfor-

eringerne, som først og fremmest Socialdemokratiet og forslagsstillernes parti nyder godt af.

Nu vil SF anføre: Jamen der er jo ikke tale om tvangsbidrag, for man kan melde fra. Dertil er at svare, at for det første er det ikke frivillighed, når man skal have ulejligheden med at melde fra, for det andet slipper man jo ikke billigere i kontingent til fagforeningerne af den grund.

Det er dog ejendommeligt, at SF, som ellers ved festlige lejligheder fremhæver det decentrale og taler mastodonterne og kapitalkoncentrationerne og fagforeningskapitalismen imod, med dette lovfor-slag nærmest giver de tvangskrevne fagforeningsmidler det blå stempel.

Lovfor-slaget indeholder en anden ejendommelighed, jeg gerne vil have rede på: Hvorfor er det kun gaver i valgkampen, der interesserer forslagsstillerne? Er det, fordi man forestiller sig fremtidens politiske arbejde som kun værende valgkamp? Og er det ikke at opfordre til misbrug, når man blot kan give gaver hver eneste dag? Og hvad vil forslagsstillerne stille op med det, hvis man giver 999 kr. hver dag? Og hvad med de anonyme gaver og de gaver, der vil ende i fonde, der ikke er egentlige partier?

Og forslagsstilleren tager jo helt fejl, når han anfører, at kandidaterne altid ved, at der er givet en gave eller indrykket en annonce. Nej, det ved kandidaterne ikke, men nu skal de måske tvinges til at vide det?

Hvad skal for øvrigt sanktionerne være, hvis man ikke retter sig efter loven eller udnytter de omgælsesmuligheder, som jo står med flammeskrift hen over forslaget? Hvem er i øvrigt ansvarlig efter forslaget? Er det landsformanden, er det kandidaten, er det amtsformanden, er det kredsformanden, er det lokalforeningsformanden, er det formanden for valgudvalget, eller hvem er det?

Dette forslag vil i det virkelige liv bidrage til nedvurdering af det politiske arbejde, og det vil som nævnt blåstemple de store bidragydere: fagbevægelsen.

Jeg vil foreslå hr. Aage Frandsen, at han i stedet for at arbejde videre med dette forslag hellere sørger for, at vi i Magtudredningsudvalget får en drøftelse af, hvilken plads de politiske partier bør have i det demokratiske arbejde. Og lad os så få en samlet drøftelse af hele spørgsmålet om fradragsreglerne for fagforeningskontingenter.

Mener f.eks. hr. Holger K. Nielsen, der jo er en af forslagsstillerne, hr. Holger K. Nielsen, som jo ved festlige lejligheder skriver bøger om